

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กิจกรรมต่าง ๆ ที่มีมนุษย์ดำเนินการและประสบผลสำเร็จด้วยศักยภาพ ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการร่วมมือร่วมใจในการทำงานร่วมกันแบบทั้งสิ้น และจากการที่มนุษย์ร่วมมือกันทำงานนี้เอง มนุษย์ได้สร้างพฤติกรรมถักข่ายและหนึ่งเดียวในสังคม ซึ่งเวิชกว่าองค์กร สังคมมนุษย์จึงเต็มไปด้วยองค์กรประเภทต่าง ๆ มากน้อยตามกิจกรรมที่มนุษย์ร่วมกันทำ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2531) เมื่อองค์กรเป็นที่มนุษย์ร่วมมือกันจะทำกิจกรรม จึงต้องมีการบริหารการจัดการกิจกรรมนั้น ๆ โดยที่การบริหารงานในทุกองค์กร ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของรัฐหรือเอกชน มุ่งหวังกำไรหรือไม่มุ่งหวังกำไร ต่างก็เป็นไปเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดขึ้น แต่การที่จะบริหารให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารในฐานะเป็น “ผู้นำ” ขององค์กรว่าจะสามารถเลือกใช้เทคนิค วิธีการจัดการ การบังคับบัญชา การวินิจฉัยสั่งการ การวางแผนนโยบายอย่างไร ที่จะทำให้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัดภายในองค์กร ได้ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด อันจะส่งผลต่อการบรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำเนินงานขององค์กรคือตัวผู้นำ (ไพบูลย์ เจริญพันธุ์วงศ์, 2530) ผู้นำมีหน้าที่กำหนดและดำเนินถึงภารกิจขององค์กรอย่างสม่ำเสมอและผู้นำจะต้องตั้งเป้าหมายลำดับความสำคัญของงาน รวมทั้งกำหนดมาตรฐานของงาน ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นงานที่ยากพอสมควร ผู้นำไม่สามารถทำงานได้ทุกอย่างดังนั้น ผู้นำจึงต้องกำหนดขอบเขตงานของตนเอง และสามารถบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและมีความราบรื่น

ในปัจจุบัน โรงงานอุตสาหกรรมมีการนำเทคโนโลยีและเครื่องจักรมาใช้เพื่อทดแทนกำลังคนเป็นจำนวนมาก แต่ถึงกระนั้นก็ตาม คนงานก็ยังมีความสำคัญต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพขององค์การเช่นกัน ดังนั้น ผู้นำจะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความพึงพอใจให้กับคนงานในการทำงานอยู่ตลอดเวลา เพราะการสร้างความพึงพอใจในการทำงานของผู้นำอาจเนื่องมาจาก (1) ผู้นำมีความรู้สึกว่าจะต้องรักษาความพึงพอใจของพนักงานให้มีความพึงพอใจในการทำงานให้สูง ถ้าไม่เข่นนั้นก็จะทำให้คนงานมีความเบื่อหน่ายหรือมีความคับอกคับใจในการทำงาน และ (2) ผู้นำมีความห่วงใยต่อผลกระทบที่จะเกิด

ข้อกับผลของการปฏิบัติงาน ถ้าคนงานไม่มีความพึงพอใจในการทำงาน ก็จะทำให้ผลการปฏิบัติงานลดลง เกิดการขาดงานและการออกจากงานจะสูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม โรงงานผลิตเครื่องประดับเงิน ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมการผลิตและส่งออก เครื่องประดับของไทย ที่มีมูลค่าการส่งออกสูงถึง 250,159,273.00 บาท ในปี พ.ศ. 2546 ถือได้ว่า เป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่ทำรายได้ให้กับประเทศไทย และมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงระหว่าง ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเดียวกัน อีกทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานที่มีฝีมือและ ทักษะในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก (สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ, 2547) กำลังประสบกับปัญหาอัตราการเข้า-ออกของพนักงานในแต่ละเดือนสูงถึงร้อยละ 3 ของ พนักงานทั้งหมด ต่อเดือน และส่วนใหญ่เป็นพนักงานระดับหัวหน้าแผนกในฝ่ายผลิต ซึ่งเป็น ตำแหน่งที่ต้องใช้ฝีมือและทักษะในการปฏิบัติงานสูง จึงส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตและ ประสิทธิภาพในการทำงาน โดยสาเหตุใหญ่ของการลาออกจากคือ ลักษณะผู้นำของผู้จัดการฝ่ายผลิตที่ ก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา (ปรีณา ชาวนากาน้ำ, 2547: สัมภาษณ์)

ปัญหาความไม่พึงพอใจดังกล่าว อาจเป็นเพราะผู้บังคับบัญชาใช้วิธีการบังคับบัญชาที่ ไม่เหมาะสมและไม่สามารถจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามได้ จนกระทั่งเปลี่ยนไปในรูปของ ความขัดแย้ง และนำไปสู่การลาออกจากที่สุด ดังนั้นผู้บังคับบัญชาที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำเชิง ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา

จากการพัฒนาทางอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น กองประกัน แนวคิดทฤษฎีที่กล่าวไว้ไป ข้างต้น ผู้บังคับบัญชาจึงมีความจำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนาทักษะด้านความเป็นผู้นำ ผู้ศึกษาจึงมี ความสนใจศึกษาลักษณะผู้นำของผู้บังคับบัญชาและความพึงพอใจต่อการบังคับบัญชาของ ผู้ใต้บังคับบัญชาของโรงงานผลิตเครื่องประดับเงินในจังหวัดนครปฐม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาลักษณะผู้นำของผู้บังคับบัญชาและความพึงพอใจต่อการบังคับบัญชาของ ผู้ใต้บังคับบัญชาของโรงงานผลิตเครื่องประดับเงินในจังหวัดนครปฐม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะผู้นำของผู้บังคับบัญชาและความพึงพอใจต่อการบังคับ บัญชาของผู้ใต้บังคับบัญชาของโรงงานผลิตเครื่องประดับเงิน 4 แห่งในจังหวัดนครปฐม

2. สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงเสริมสร้างลักษณะในการเป็นผู้นำให้กับผู้บังคับบัญชาของโรงพยาบาลเครื่องประดับเงิน เพื่อนำไปสู่สร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา

ลักษณะผู้นำ นายถึง พฤติกรรมการบังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาที่ใช้กับผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานให้บรรลุตามความต้องการขององค์กร โดยลักษณะผู้นำแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ลักษณะผู้นำด้านดึงความคาดหวังในตัวผู้ใต้บังคับบัญชา นายถึง ผู้นำที่คาดหวังว่าผู้ใต้บังคับบัญชาจะเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร ผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถทำทุกสิ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตามคำแนะนำและความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. ลักษณะผู้นำด้านสนับสนุนให้ความรู้สึกของผู้ใต้บังคับบัญชา นายถึง ผู้นำที่ให้ความสำคัญกับความรู้สึก สุขภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อเกิดปัญหาผู้นำจะพยายามให้การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชา

3. ลักษณะผู้นำด้านให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา นายถึง ผู้นำที่ให้ความสำคัญกับการจัดทำข้อมูล ข่าวสารที่จำเป็นในการทำงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทราบ เช่น ความรู้ในการทำงาน ความสำคัญของงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น เพื่อให้การทำงานเป็นไปด้วยความราบรื่นและประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4. ลักษณะผู้นำด้านความน่าไว้วางใจของผู้บังคับบัญชา นายถึง ผู้นำที่ได้รับความไว้วางใจจากผู้ใต้บังคับบัญชาและมีความเชื่อมั่นในความเป็นผู้นำของตนเอง นอกจากนี้ยังขึ้นกับความสามารถของผู้นำในการจัดการกับความเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกทีมงาน และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

ผู้บังคับบัญชา นายถึง ผู้จัดการและผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายผลิตในโรงพยาบาลเครื่องประดับเงิน 4 แห่งในจังหวัดเชียงใหม่ ความพึงพอใจต่อการบังคับบัญชา นายถึง ความรู้สึกทางบวกที่ผู้ใต้บังคับบัญชามีต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรง ความรู้สึกทางบวกนี้เกิดจากผู้ใต้บังคับบัญชารู้สึกเห็นด้วยและชอบ

พฤติกรรมการบังคับบัญชาและคุณลักษณะของผู้บังคับบัญชา

ผู้ได้บังคับบัญชา หมายถึง หัวหน้าแผนกในฝ่ายผลิตที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบภายใต้การดูแลโดยตรงจากผู้จัดการฝ่ายผลิตในโรงงานผลิตเครื่องประดับเงิน 4 แห่งในจังหวัดนครปฐม

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved